

BÔ YIN RÂ

DE ZIN
VAN HET
BESTAAN

AURORA PRODUCTIONS

© Kober Verlag AG, Bern
© Aurora Productions, Zuid-Scharwoude 2017
www.aurora-productions.com
www.boyinra.nl

Oorspronkelijke titel: Der Sinn des Daseins,
in 1927 voor het eerst uitgegeven door
Magnum Opus-Verlag, Freiburg in Baden

Nederlandse vertaling 1938, onder de titel: De zin van
het leven, door M. ter Marsch-Keen (Boucher)
2^e druk 1963 (Servire)
3^e druk 1986, vertaald door E. van Eeden (De Driehoek)
4^e druk 2017, vertaald door Rob van der Hoeden

Ontwerp omslag naar het oorspronkelijke idee van
Bô Yin Râ

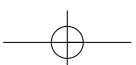
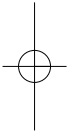
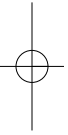

ISBN 978-9073007-376

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd
en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie,
microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Oproep	7
De zonde der vaders	17
Het hoogste goed	29
De 'slechte' mens	45
Een teken uit de lichtwereld	65
Het belang van het zwijgen	79
Waarheid en waarheden	93
Besluit	105
Waarom ik mijn naam draag	122

Je bent moe geworden van het vele zoeken, en nu ben je het zoeken zelf moe.

Omdat nergens te vinden was wat je zocht, wil je al het zoeken voortaan staken.

Eens heb je het Land der Levenden en de Tempel der Eeuwigheid willen vinden.

Maar waarheen je ook telkens je schreden richtte, overal heerste als een vorst: – de dood, en iedere tempel verborg in zijn binnenste geheime schrijn slechts een machteloos afgodsbeeld. . .

Werkelijk, mijn vriend, je moest wel moe worden van zulk zoeken, zoals zoveel anderen moe werden die eens met hoop en vertrouwen eropuit waren getrokken, zoals jij!

Er kan je niets worden verweten en niemand heeft het recht je iets euvel te duiden, want het was niet jouw schuld dat je op al je verre reizen niet hebt kunnen vinden waar

je zo vol verlangen naar zocht.

Men had je wegen gewezen die men zelf nooit was gegaan.

Men had je beloofd wat men zelf niet had gevonden.

Men stuurde je paden op die men zelf allang moest verlaten.

Hoe had je vervulling kunnen vinden, waar anderen alleen maar teleurstelling op teleurstelling moesten incasseren, totdat ze afgemat op hun schreden terugkeerden, voor zover ze zelf ooit de wegen waren ingeslagen die ze jou toonden?

Hoe zou je op dergelijke wegen het doel waar je naar verlangt ooit hebben kunnen bereiken?

Wees echter niet boos op degenen die je dwaalwegen toonden, want ze wisten het zelf niet beter, omdat ze niet op de hoogte waren van de juiste weg.

Als ze tegen je zeiden: 'Die richting, zoeker, moet je opgaan!' of: 'Daar loopt voor jou, die

naar het doel verlangt, de juiste weg!', dachten de meesten dat ze je een goede raad gaven. . . Ook wanneer ze je wegen wezen die ze zelf teleurgesteld verlaten hadden, geloofden ze toch nog dat het jou misschien zou lukken wat hunzelf op eigen kracht niet was gelukt. . .

Werd je echter werkelijk door een op macht beluste fantast bedrogen, of zelfs door een schurk die heel goed wist dat hij je de verkeerde richting opstuurde, dank dan de hemel dat je je uit die afhankelijkheid hebt weten te bevrijden, maar – werp je ook hier niet op als rechter, want degene over wie je een oordeel wilt uitspreken heeft zichzelf allang door zijn eigen handelen geoordeeld!

Beklaag je ook niet over je lot omdat het je tot dusver nog niet liet vinden, en beschimp jezelf niet omdat je nu, vermoeid en teleurgesteld, ziet dat je weer op dezelfde plek bent uitgekomen als vanwaar je eens, vervuld van hoop, was vertrokken!

Wat schiet je op met klagen en morren?

Als deze woorden je bereiken, heb je ook echt geen enkele reden meer om de dwaalwegen die je tot nu toe hebt bewandeld, nog langer te vervloeken.

Geloof me: – je weg zal gezegend zijn vanaf deze dag en in het vervolg zal men jou niet meer op dwaalwegen aantreffen!

Hier spreekt iemand tot je die waarlijk weet welke weg naar de werkelijkheid leidt.

Hier spreekt iemand tot je die je deze weg ook werkelijk kan en wil wijzen, opdat je eindelijk het doel waar je zo naar verlangt mag bereiken.

Volg mij, en bij iedere schrede zul je de kracht in je voelen groeien om vol te houden tot aan het doel!

Niet ik heb je gezocht en niet aan mij heb je het te danken dat je me hebt gevonden.

Jouw eigen zoeken, dat zo lang de verkeerde wegen volgde, werd eindelijk vrij, toen je het de dienst opzegde omdat je het beu was geworden. . .

En, vrij geworden, laat het je nu eindelijk ontdekken wat voordien verborgen voor je was. . . Het ligt enkel aan jouw wil om te zoeken, dat je me vinden moest.

Het was geen vergeefse moeite dat je tevoren op wegen hebt gezocht die je op een dwaalspoor brachten.

Het was geen vergeefse moeite dat je leringen hebt gevolgd die je niet bij het doel konden brengen.

Waar je ook gezocht mag hebben, steeds nam de kracht waarmee je zocht door je zoeken in sterkte toe, zoals een elektrische stroom op zijn weg door de spiraaldraad sterker wordt, – en thans, nu je gelooft dat al je zoeken slechts een verwensing waard is, valt je eindelijk ten deel wat je niet meer had durven hopen.

Daar, waar wij allen die hier op aarde leven, bewust of niet bewust, in hetzelfde geestelijk leven onze oorsprong hebben, daar heeft men je nood aanschouwd en wist men hoe hij ten goede kon worden gekeerd. . .

Ik ben je nu gezonden en je hebt me gevon-

den, omdat ik je werkelijk helpen kan en omdat niemand anders jou in je dagen hier op aarde dezelfde hulp zou kunnen brengen. . .

Het ligt werkelijk niet aan mij dat dit zo is, – maar ik kan de orde der dingen die ik niet zelf in het leven heb geroepen ook niet veranderen, en tevergeefs zou je de hier bestaande orde willen verstoren: – tevergeefs zou je naar andere hulp uitzien. . .

Om mij heb je geroepen, zonder mij te kennen!

Mijn woord bereikt je, ook al ken ik jou niet! Je kunt ook nog niet weten wie via deze woorden tot je spreekt, en ik neem het je echt niet kwalijk wanneer je na vele bittere teleurstellingen en zelfs wrede ervaringen nu, met de schrik nog in je leden, aarzelt of je mijn stem wel moet volgen.

Je bent als iemand die ergens in het duister van de nacht is verdwaald en de roep hoort van iemand die de weg weet, die hij, verschrikt, eerst vol vrees en argwaan wantrouwt, omdat juist op die plek veel berovin-

gen en moorden hebben plaatsgevonden. . .
Ook ik zou zeker aarzelen, wanneer ik in
jouw schoenen zou staan.

Maar kijk: – ik verwacht niets anders van
je dan dat je, voortdurend attent op de weg die
je bewandelt, het licht volgt dat ik voor je
aansteek.

Ik draag het vóór je uit, zodat je er zelf heel
gemakkelijk op kunt toezien waarheen ik je
leid.

Hoe ik zelf de juiste weg weet, en waarom
juist ik de enige ben die hem je wijzen kan,
behoeft je vooralsnog geen zorgen te baren.

Stel je er voorlopig tevreden mee dat je spoedig
zult ontwaren hoe ik uit de warboel de
weg voor je baan.

Hoe vaak men je ook bedrogen mag hebben: –
ditmaal zul je waarlijk niet bedrogen zijn!

Reeds na enkele schreden zul je bemerken dat
je op mijn weg nimmer oog in oog met bedrog
kunt komen te staan.

Tot vandaag nog meende je dat je het recht

had om iedereen uit te lachen die jou wist te vertellen dat er een mens zou kunnen zijn die de weg naar de waarheid kent en bereid is op deze weg een gids voor je te zijn. . .

Vandaag echter heb je deze mens nu ontmoet!

Beslis zelf of je mij gehoor wilt geven!

Beslis zelf – want het komt uitsluitend op jouzelf aan – of het voor jou nog de moeite waard is het hoge doel, waar je zo lang en hartstochtelijk naar hebt uitgekeken, eindelijk te bereiken!